

Petak, 01.07.2011.g.

Danas ujutro me ponovno uhvatila neka žalost. Na oglasnoj ploči pred crkvom bila je izvješena jedna osmrtnica. Umrla je jedna osoba, meni jako draga. I odmah sam njezine grijeha stavio pred Gospodina, na Njegov oltar na jutarnjoj misi, i molio sam Ga da joj se smiluje. Ne znam, koliko je bila u vjeri jer ju nisam baš vidio u crkvi, ali znam da je bila jako dobra i mila osoba. Voljela je pomoći drugima oko sebe a život ju baš i nije mazio.

A bio sam i žalostan jer je tako iz ovog zemaljskog života otišla još jedna draga mi osoba koja je bila svakodnevno u mojim molitvama. Radi svoje teške bolesti.

I ODMAH SAM ODLUČIO DA ĆU DANAS POČETI MOLITI DEVETNICU ZA DUŠE U ČISTIL
IŠTU.
JER
SU
NEKI
OD
ONIH
ZA
KOJE

SAM
SVAKI
DAN
MOLIO
OTIŠLI
IZ
OVOG
ZEMALJSKOG
ŽIVOTA.
A
JA
SE
NADAM,
I
ZA
TO
SAM
SE
ISTO
MOLIO,
DA
SE
SADA
NALAZE
U
ČISTILIŠTU
GDJE
OKAJAVAJU
SVOJE
GRIJEHE
I
DAJU
VREMENSKU
ZADOVOLJŠTINU
ZA
NJIH.
PRIJE
NEGO
UĐU
U
KRALJEVSTVO
BOŽJE.

A što ti ljudi ostavljaju iz sebe? Što znači njihova smrt za njih i sve one iz njihove okoline? Da li se mi na pravi način odnosimo prema svemu tome što se događa prije i poslije smrti naših dragih osoba ili onih koje smo slabije poznavali? Da li su oni mnogi govori i sjećanja izgovoreni

RADI
POKOJNIH
ILI
SMO
IH
IZGOVORILI
MI
RADI
SEBE?
ILI
JEDNOSTAVNO,
TAKVI
SMO
MI
LJUDI,
U
SVAKOJ
SITUACIJI
MORAMO
IMATI
NEKAKOVE
NAČINE
I
POSTUPKE
KOJI
SE
TADA
ČINE.

Bio sam prisutan i na sprovodima gdje nije bilo svećenika ni molitve. O, KAKO JE TO BILO PR
AZNO

I
ŽALNOSNO!

KAKO
MI
JE
SRCE
BILO
ŽALOSNO
I
PLAKALO
ZA
POKOJNICIMA
KOJI
NISU
S
MOLITVOM
I
BLAGOSLOVOM
BILI
ISPRAĆENI
S
OVOG
SVIJETA.
"NEKA
IM
JE
VJEČNA
SLAVA
I
HVALA"
BILE
SU
RIJEČI
KOJIMA
SU
BILI
ISPRAĆENI.
OTKUD
SU
LI
TI
LJUDI,
KOJI
SU
DRŽALI
TE
GOVORE,
IZVUKLI

TE
RIJEČI?
JER
TE
RIJEČI
IDU
SAMO
UZ
NAŠEG
STVORITELJA,
BOGA
TROJEDINOGA.

Kako se nositi sa smrću dragih nam osoba? Kako to prihvatiti, kako shvatiti značaj njihove smrti za njih, koji su pokojni, a pogotovo za nas oko njih koji smo sada od njih odvojeni?

NAŠEM LJUDSKOM MOZGU I SRCU TO NIJE LAKO. A NIKAKO NIJE LAKO ONIMA KOJI
NE
VJERUJU
U
GOSPODINA.
NJIMA
JE
SVE
TO
ZAPRAVO
KRAJ.
I
TRAJNI
RASTANAK
OD

VOLJENIH
OSOBA.
RASTANAK
ZAUVIJEK.

I
onda mi je potpuno razumljivo da oni to sve doživljavaju vrlo tragično
i
teško
im
je prihvatiti odlazak voljene osobe. Jer smatraju da je smrću te njihove voljene osobe zauvijek
završio njezin život.

DA
JE
SADA
TA
OSOBA
PRAH

I
NIŠTAVILO
ZAUVIJEK.

I da se takve osobe pred kraj svojih života grčevito bore da prožive još koji trenutak u, po
njihovom shvaćanju, jedinom životu kojega imaju. Ovaj zemaljski.

I ISMIJAVAT ĆE ONI SMRT, I GOVORITI DA SE NE BOJE SMRTI, I NASTOJATI DA SI
PRIUŠTE JOŠ NEKA ZEMALJSKA ZADOVOLJSTVA.

I
OPTEREĆIVAT
ĆE
SVE
OKO
SEBE

I
SVOJOJ
BOLEŠĆU

I
SVOJOM
STAROŠĆU

I
ODLASKOM
SA
OVOGA
SVIJETA.

JER
NE
VIDE
IZA
TOGA

NIŠTA

VIŠE.

KRAJ.

I onda cijela ta agonija dobro protrese i njihove bližnje.

Svi

su

u

šoku.

Ne znam što mene čeka u daljnjem mojem životu i kakav mi je odlazak namijenio Gospodin iz ovog zemaljskog života, NO JA TAKO NE BIH HTIO I ZNAM DA NEĆU. ZAŠTO? PA TO JE T AKO

JEDNOSTAVNO.

PA

ZATO

JER

VJERUJEM

U

MOJEG

I

NAŠEG

GOSPODINA,

U

NJEGOVO

KRALJEVSTVO

I

VJEČNI

ŽIVOT

U

NJEOVOM

KRALJEVSTVU.

I

U

ČISTILIŠTE.

JER

BEZ

NJEGA

NE

BIH

MOGAO
U
BOŽJE
KRALJEVSTVO.
PREVIŠE
SAM
ČINIO
I ČINIM
GRIJEHA
DA
BIH
SAMO
TAKO
DOŠAO
U
GOSPODINOVO
KRALJEVSTVO.
ALI,
TO
SVE
PREPUŠTAM
GOSPODINU
I
NJEGOVOM
MILOSRĐU.
NIŠTA
BEZ
NJEGA.
NO,
ON
ME
VOLI
TAKVOG
KAKAV
JESAM,
TAKVOG
ME
STVORIO,
TAKVOG
ME
OBRATIO
I
NE
SUMNJAM
DA
ĆE

PRONAĆI
NEŠTO
SVOJEG
MILOSRĐA
I
ZA
MOJU
GRJEŠNU
DUŠU.

I, onda, čemu da se bojim smrti? JA POŠTUJEM SMRT, ALI SE JE NE BOJIM. SMRT JE BO
ŽJA
VOLJA
A
JA
BEZ
POGOVORA
PRIHVAĆAM
BOŽJU
VOLJU.
I
BEZGRANIČNO
JU
POŠTUJEM.
Gospodin
mi
je
dao
život i dat će mi i smrt.
Božja
volja.
I
ČEMU
DA
SE
ONDA
BOJIM
BOŽJE
VOLJE

ZA
MENE
KOJI
ME
STVORIO,
KOJI
ME
LJUBI
I
KOJI
ŽELI
DA
PONOVRNO
DOĐEM
KOD
NJEGA
U
NJEGOVO
KRALJEVSTVO,
DA
TAMO
VJEČNO
ŽIVIM
I
VJEČNO
GA
SLAVIM
I
HVALIM.

I potpuno mi je sada jasno zašto su mnogi sveci jedva čekali da im se završi ovaj njihovih
zemaljski život. DA BI BILI ZAJEDNO SA SVOJIM GOSPODINOM, SVOJIM STVORITELJEM.

JER
AO
SPOZNATI
TU
LJEPOTU
NJIHOVOG
ZA
IM JE ON D

JEDNIČKOG
ŽIVOTA

U
KRALJEVSTVU
BOŽJEM.

Fizički im nije ništa nedostajalo u ovom zemaljskom životu,

ALI
SU
NJIHOVE
DUŠE
ŽUDJELE
ZA
ONIM
KOJI
IH
JE
STVORIO.

No, osjetio sam u smrtima nekih osoba koje su mi bile drage a koje su umrle u zadnje vrijeme, DA SU NJIHOVE SMRTI IMALE RAZNE PORUKE ZA MNOGE LJUDE U NJIHOVO

**J
NI. OKOLI
NE**

**KAKO
OSJEĆAM
DA
GOSPODIN
HOĆE
DA
MI
KOJI
OSTAJEMO
PREPOZNAMO,
U
ODLASKU
SVAKE
OSOBE
IZ
OVOG
ZEMALJSKOG**

ŽIVOTA,
NEKU PORUKU
ZA
SEBE.

SVIM TIM OSOBAMA DOŠAO JE KRAJ ONOG ŽIVOTNOG PUTA KOJEGA IM JE GOSPODI
N NAMIJE
NIO DA
VNO
KADA
IH
JE
STVARAO.
I
TO
JE
ONO
ŠTO
JE
SAMO
NJIHOVO.
TE
OSOBE
UMIRU
I
IDU
KOD
GOSPODINA
"NA
ISTINU".
No,
svi
mi
drugi ostajemo.
Životi onih koji odlaze, njihovo nošenje sa tim da moraju otići i, na kraju, i njihove smrti
PREDSTAVLJAJU
PORUKE
ZA
NAS

KOJI
OSTAJEMO.
SA
JEDNIM
JEDINIM
CILJEM.
DA
SE
OBRATIMO,
DA
UČVRSTIMO
SVOJU
VJERU
I
DA
SE
SPASIMO.
ZA
VJEČNI
ŽIVOT
U
BOŽJEM
KRALJEVSTVU.

I znam da sam u pravu, NE SAMO RADI DUHA SVETOGA KOJI MI TE MISLI DADNE ZA SP
OZNATI,
nego i radi mojih suza koje sam u zadnje vrijeme plakao na sprovodima.

Na onom sprovodu bez svećenika, BILE SU TO SUZE ŽALOSTI. I NA JOŠ NEKIM SPROVOD
IMA GDJE
SU
UMIRALE

OSOBE
KOJE
NISU
BAŠ
BILE
U
VJERI.

ALI, NA DOSTA SPROVODA, KAKO GOD TO ČUDNO ZVUČI, PLAKAO SAM SUZE RADOS
NICE. B

IO
SAM
RADOSTAN
JER
SU
POKOJNI
BILI
U
VJERI
A
TIME
I
U
MILOSTI
BOŽJOJ.
I
SADA
SU
KONAČNO
NJIHOVE
DUŠE
DOŠLE
PRED
ONOGA
ZA
KOJIM
SU
ŽUDJELE.
I
BILO
IM
JE
PREKRASNO
I

NIČIM
NISU
ŽALILE
ZA
SVOJIM
ZEMALJSKIM
ŽIVOTOM.
MOŽDA
SU
JEDINO
BILE
ŽALOSNE
RADI
MUKA
NAS
KOJI
OSTAJEMO,
RADI
NAŠIH
GRJEŠNIH
ŽIVOTA.
ALI,
MOLIT
ĆE
SE
ONI
ZA
NAS.

A MI, MI KOJI OSTAJEMO, JOŠ UVIJEK IMAMO SVE PRILIKE DA OVDJE NA ZEMLJI ZASL
UŽIMO
ŽIVOT
U
VJEČNOM
KRALJEVSTVU.
SVOJIM
RADOM
I
PONAŠANJEM,

SLUŽENJEM
DRUGIMA
I
SVOJOM
MOLITVOM.
TO
I
JA
ČINIM.
I
KAKO
MI
GOSPODIN
UZME
K
SEBI
NEKU
DRAGU
OSOBU
ZA
KOJU
SE
MOLIM
JA
ZA
ČAS
NAĐEM
DRUGU
I
STAVIM
JU
U
SVOJE
MOLITVE.
POŠALJE
MI
JU
GOSPODIN.
ON
NAJBOLJE
ZNA
ČIJA
JE
DUŠA
POTREBNA
MOLITVE.

GOSPODINE, BUDI MILOSRDAN PREMA ONIMA KOJE SI MI POSLAO DA SE MOLIM ZA
NJIH
A
POZVAO
SI
IH
PRED
SVOJE
LICE.
POŠALJI
MI
DRUGE
U
POTREBI
I
DAJ
MI
SNAGE
I
VJERE
DA
SE
SVAKI
DAN
MOLIM
ZA
NJIH.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.

